

الأصول الأميلة

[192] " وقد روى عن الصادق عليه السلام انه قال: لا تحل الفتيا، الحديث ". وقلنا في ذيل الصفحة أنه اشارة الى مأخذ الحديث وهو كتاب مصباح الشريعة فنقول: يستشم من هذا التعبير انه كان يعتمد على مصباح الشريعة ويعده في عداد الكتب المعتبرة، وهذا الاستشمام لعدم تصريحه باسم المأخذ هنا كما صرح به في الاصل العاشر اعني اواخر الكتاب (ص 178 - 179) فهو ممن كان يعد مصباح الشريعة من كلمات مولانا أبي عبد الله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام كما صرح به الميرزا القمي - قدس الله تربيته - في أواخر جامع الشتات عند رده على الصوفية وبيان ان خطبة البيان وخطبة الطنجية ليستا من كلام امير المؤمنين عليه السلام ما نصه (انظر ص 786 من النسخة المطبوعة سنة 1311): " وهمچنين آخوند ملا محسن (ره) در كتاب صافی كه تفسير قرآن است وهمت آن مصروف این است كه در هرجا حدیثی باشد از احادیث ائمه كه مناسب تأویل آیات قرآنی باشد ذكر می كند بآدنی مناسبت حتی مكرر از كتاب مصباح الشريعة كه معتمد علمای ما نیست وآخوند ملا محمد باقر (ره) در بعضی جواب مسائل فرموده است كه راوي آن كتاب شقیق بلخی است كه از صوفیهء اهل سنت است ودر آن حكایات چند نقل شده كه معلوم است كه از معصومین علیهم السلام نیست هرچه مناسب تفسیر آیات باشد نقل می كند واز خطبة البيان ونظایر آن مطلقا اشارهء نیست با وجود آنكه اكثر عبارات آنها تأویل آیات قرآن است بلی در كتاب قرة العیون نسبت این خطبه وخطبهء طنجیه را بآن جناب داده وظاهر این است كه تکیهء أو بكتاب حافظ رجب وامثال أو باشد ". نگارنده گوید: چون نسخهء اسئله واجوبهء علامهء مجلسي (ره) كه خطی وبسیار قليل الوجود است ودر موقع چاپ شرح مصباح الشريعةء ملا عبد الرزاق گیلانی كه بوسیلهء اینجانب انجام گرفته ودر مقدمهء آن راجع برد وقبول وصحت وسقم نسبت مصباح الشريعة بحضرت صادق علیه السلام بحث مفصلي كه تا حدی جامع اقوال علمای شیعه است بقلم نگارنده بعمل آمده است نسخهء آن را در دسترس نداشت تا عبارت مجلسي (ره) را بعین عبارت سؤال وجواب در آنجا درج كند لیكن از حسن اتفاق مدتی بعد از آن بنسخهء
